

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 29.6.2009

Číslo: Ročník 19 (2009), Číslo 2

Sekce: Kdo je ...

Název článku: Snoubení slova s obrazem

Autor: Petra Mikulecká

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=1031>

Snoubení slova s obrazem

Petra Mikulecká

V minulém čísle jsme měli rozhovor s básnířkou Lenkou Jiránkovou, která se zmiňovala o své první čtenářce, kritičce a rádkyni - paní Aleně Kordíkové, kterou vám rádi představujeme v tomto čísle.

Básnířka a malířka **Alena Kordíková** se narodila 13. února 1956 v Náchodě. Nyní žije a pracuje v České Skalici. Absolvovala gymnázium ve Dvoře Králové a poté vystudovala dvouleté nástavbové studium pro učitelky mateřských škol v Lomnici nad Popelkou. Za svůj život už procestovala mnoho zemí. Navštívila např. Egypt, Itálii, Arménii, Izrael, kde i krátce žila, Gruzii, Ázerbájdžán a mnoho dalších.

První básně napsala ještě v době, kdy studovala na gymnáziu. Některé z těchto básní byly publikovány v časopisu Mladý svět a v deníku Pochodeň. První cenu za svoje básně získala na Literárním Rychnovu. Je členkou Východočeského střediska Obce spisovatelů.

Kromě básní se však Alena Kordíková věnuje také malbě a grafice. Poprvé své práce představila v roce 1981 v České Skalici.

Je autorkou několika básnických knih: Rozpomínání ticha, Řeka plná žízně, Stínové divadlo.

Jste básnířka i malířka a mně nedá, abych se nezeptala - co je Vám bližší?

Malířství a verše jsou neporovnatelné kategorie. Své pocity vyjadřuji lépe barvou, někdy zvítězí slovo. Konkrétní věci vyjadřuji v básních, ty abstraktní v obrazech a grafikách. Abych ale odpověděla po smyslu vaší otázky, bližší je mi slovní vyjádření.

Co (nebo kdo) je Vám při psaní básní a malování inspirací?

Velkým inspiračním zdrojem je mi vesmír a příroda ve svých proměnách. V obrazech se snažím zachytit neuchopitelné světlo fyzické i to duchovní. Pokouším se vyjádřit hluboké prožitky, citová pohnutí, duševní rozpoležení. Jsou mi blízcí čeští symbolisté a také pánové Reynek, Jíra, Ouhel. Anglický malíř Turner byl pro mě zjevením.

Jste členkou Východočeského střediska Obce spisovatelů. Co Vám toto členství přináší?

Možnost setkávání se zajímavými lidmi. Prostor pro publikování v bulletinu Kruh a účast na sbornících východočeského střediska. Obec každoročně pořádá Literární maratón, přehlídku tvorby literární, výtvarné, dramatické a od letošního roku i hudební. Členství mi přináší pocit sounáležitosti a možnost realizace.

V Náchodském deníku z roku 2005 jsem se dočetla, že se hodně věnujete tvorbě monotypů. Mohla byste nám přiblížit, co to monotyp je a jak jste se k tomu dostala?
Monotyp je graficko-malířská technika tisku z plochy. Na kovovou desku se pomocí štětců,

špachtlí a fotografických válečků nanáší grafická barva. Do barvy se pak vyškrabuje, vytírá, maluje a různě dotváří motiv. Takto vytvořená deska se v lisu přetiskne na papír, takže vznikne jeden jediný otisk. Odtud název monotyp. Monotypy mě naučil dělat grafik a malíř Jan Holec, člen skupiny Gama. Ilustroval i moji bibliofilskou sbírku Stínové divadlo/1989/. Za mnohé mu vděčím.

Připravujete v nejbližší době výstavu, autorské čtení nebo vydání nové básnické sbírky?

Chystám se vystavovat na každoročním Náchodském výtvarném podzimu a ve svém ateliéru v České Skalici připravuji dny otevřených dveří. V poezii plánuji účast na Literárním maratonu a sborníku autorů písničích pro děti. Na příští rok připravuji vydání básnické sbírky.

Procestovala jste mnoho zemí a v Izraeli jste dokonce i žila, jak moc se liší život v České republice od života v Izraeli?

Rozdílnost života zde a v Izraeli je opravdu nesrovnatelná. Jiné klimatické podmínky, prolínání kultur, náboženství a jazyků. Poprvé jsem se zde setkala s prožitkem pouště a Mrtvého moře. V kontrastu s idylickou harmonií je pocit ohrožení, strach z pouličních potyček, ozbrojené ženy v armádě, terorismus, minová pole, všudypřítomní vojáci a také protipólné pocity věřících cestujících do Svaté země. Pocity z Izraele jsou sladkokyselé. Život je tam v mnohém těžší než v Čechách. Alespoň jedna zkušenost: jdete si koupit chleba a musíte vědět, jakého vyznání je obchodník. V pátek zavírají muslimové, v sobotu židé a v neděli křesťané. A tak je to se vším. V Izraeli je i nemožné možné. Přes veškeré problémy je to zem, kterou jsem si zamilovala a stala se mým druhým domovem.

Ukázka z básnické sbírky Řeka plná žizně (1987) a jeden z obrazů paní Kordíkové:

Úplněk

Vítr - šum perutí.
 Dotkla se jedna druhé - mžik.
 V hudbě jsme nehnutí,
 V zádech jen temný smyk,
 jímž teplo odchází.
 Květina chvěje se, snad strach má před hrází?
 Za ní už nic...
 Jen déšť tu bloudí po lese,
 neboť se bojí:
 Že v džbánu prázdno ponese.
 (Prázdno a chvojí.)
 V řetězech nesnází svobodné novoluní...
 Čekáme lunu, jež nám vyhne se.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz